

דברי חכפר

גיליון מס. 2949 * כח תשרי תשפ"ז * 9 באוקטובר 2026
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

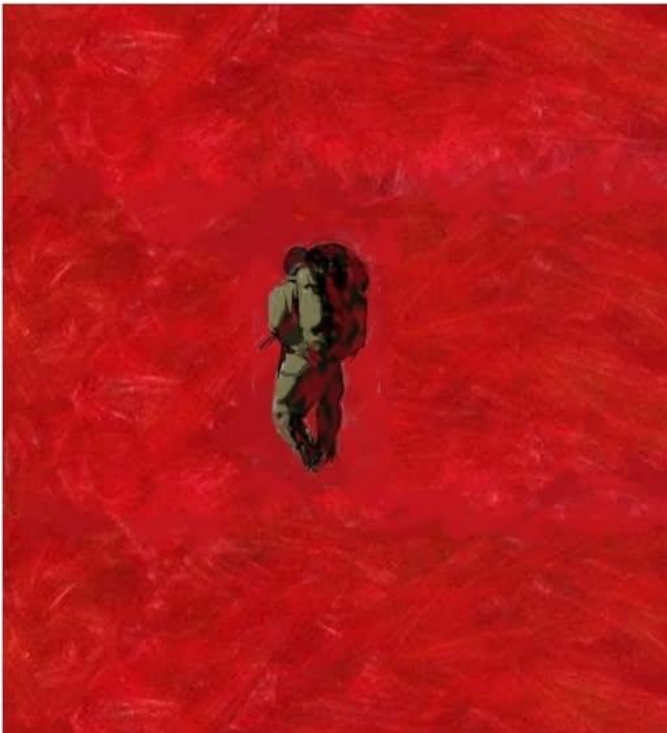
שבעה באוקטובר

מצוקה

שלוש שנים שלימות מהשבעה באוקטובר 23. שלוש שנים שלימות מהשבעה באוקטובר עד השבעה באוקטובר שהאוויר מלא ודחוס, משבעה עד שבעה, מלא ודחוס במצוקה. במצוקה קשה וחונקת. שאינה מרפה. והיא נמצאת באוויר שמסביבנו. והיא נמצאת בתוכנו. באוויר שבריאיות. היא איתנו בכל אשר נפנה. ונדמה שהיא נשארת איתנו, אולי בגלל שהם שנמצאים שם עוד לא חזרו. ואולי היא נשארת כי אין לה לאן ללכת.

בשבת בבוקר | 7 באוקטובר 23 בערב

בשבת בבוקר כְּאִשֶּׁר נָפְלוּ הַשָּׁמַיִם
הָאֵוִיר נִמְלֵא קוֹלוֹת קְטָנִים שֶׁל אִמָּה
בְּשִׁקְט שֶׁהַשֵּׁלֶךְ צָפוֹר לֹא צִיץ
עוֹף לֹא פָּרַח, שׁוֹר לֹא גָעָה
אוֹפָנִים לֹא עָפוּ
שָׂרָפִים לֹא אָמְרוּ קְדוֹשׁ
הַיָּם לֹא נִזְדַּעַזַּע וְרֵק הַנֶּפֶשׁ נִחְרְדָה
פָּתַע מִהֶמְיָה אָפְלָה וּמִטְנָפֶת
שִׁזְחָלָה לָאֵט וְעֵלְתָה מִן הַתְּהוֹם
וְכִסְתָּה בְּעֶרְפֶּל סְמִיךְ שֶׁל צֶעַר
אֶת פְּנֵי הַנּוֹף הַקְרוּעִים.

חנן יובל לגבורות

1. חנן יובל אחד הזמרים האהובים שחיבר והלחין עשרות שירים ביחד ולחוד, כלומר בלהקה וכסולן. הקול שלו הוא אחד מהקולות שניתן לומר עליהם שהם קול של תקופה.

2. ההתחלה הייתה מאוד דרמטית. ליל קיץ אחד, פילחה ירייה את דממת הלילה של קיבוץ משמרות. כדור תועה שירה חייל בריטי שיכור מן המחנה הצבאי הסמוך פגע בחלון החדר של משפחת בוליבסקי והרג במקום את הילדה יעל בת ה-11, שאמורה הייתה בכלל להיות בבית הילדים, אך באותו לילה נענו ההורים להפצרותיה והתירו לה להישאר לישון איתם.

3. לתוך הטרגדיה הזו גדל הזמר חנן יובל, אחיה הצעיר של יעל, שהיה אז רק תינוק בן שנה, וגדל עם תמונת האחות על הקיר. בבית של אנשי עמל שותקים, שלא דיברו על מה שקרה. לאחר האסון, עזבה המשפחה את הקיבוץ ועברה לפרדס חנה.

4. שמונה שנים מאוחר יותר תצטרף תמונה נוספת לקיר הזיכרון המשפחתי - אב המשפחה מת מהתקף לב כשחנן היה בן 9.

חנן יובל נולד בקיבוץ משמרות כחודש אחרי בן קיבוץ אחר ושותף עתידי לעשייתו המוזיקלית, שלום חנוך.

5. כשהיה חנן בן 13 הוא התאהב בגיטרה. חנן הנער נשלח לעזור לפנות בית של קרוב משפחה שנפטר, שם מצא בין הדברים גיטרה ישנה מאוד מתוצרת גרמניה, והתחיל לנגן בגיטרה שהייתה חצי הרוסה. היו אלה ימים קשים של צנע ודלות, אך כשראתה אימו את תשוקתו של הילד חנן למוזיקה, היא קנתה לו במתנה גיטרה חדשה ודאגה לו למורה פרטי לנגינה.

6. עם הגיטרה הצטרף חנן אל ה"משמרון" - הלהקה של קיבוץ משמרות וניגן עם חבריו שלום חנוך ומאיר אריאל. כשהגיע לגיל גיוס התקבל חנן יובל ראשון ללהקת הנח"ל. וזה היה מזל גדול, כי הבוחנים של להקת הנחל לקו בליקוי מאורות חמור והחליטו לא לקבל את שלום חנוך ללהקה. חנן יובל ניגן לבוחנים את שירו של חנוך 'לילה' ושכנע אותם, שזה לא הגיוני לא לקבל ללהקה את הבחור שכתב את השיר הזה.

7. אחרי הצבא הופיע יובל עם ההרכבים 'השלושרים', 'כיף התקווה הטובה' ו'שובבי ציון'.

בהמשך פתח בקריירת סולו והרבה לשתף פעולה עם חברו הפזמונאי אהוד מנור, שכתב עבורו רבים משיריו היפים.

8. את השיר 'זה אתה', שר חנן לאביו המת, אותו איבד בילדותו:
"אני נועל את נעלי/ בורח וחוזר אליך. / לו רק דיברנו בחיך/ עלי ועליך/ היינו חופשיים".

ושירו הידוע ביותר 'דור', כשם בנו של יובל, שנכתב במהלך מלחמת לבנון מבטא תקווה ותחינה לדור הבא שלא יחזור על טעויות העבר:

"דור, דור,
אל תשבור את חלומך, כמוני.
דור, דור,
אל תמכור את עולמך.
עיניים פקח אך אל תשכח
אל תבטח באלה הקוראים לשווא.
אל תשתוק - עמוד מולי,
אל תסמוך על הדור שלי!"

חנן יובל חוגג השבוע יומולדת 80, אני מאחל לו המשך יצירה פורייה בבריאות

פינת הקריקטורה השבועית: קוסם רחוב עלוב

פרגון ענק ומזל טוב להילה ויסבקר על סיום קורס מפקדי צרעות בחיל הים
בהצטיינות !! אלופה

• אחרי החגים

פעם הייתי נוהגת לברך ביום שלמחרת שמחת תורה, את כל חברי בברכת: "אחרי החגים שמח". אחרי שמחת תורה מתחילה לה תקופה של חולין, תקופת אחרי החגים.

אבל בשלוש השנים האחרונות שמחת תורה מזכירה לנו את כל כאבינו ואת אסוננו הנורא, והשנה גם השבעה באוקטובר בא מיד אחרי שמחת תורה, וכך מתחילה לה תקופה של אבל מתמשך, של זיכרון, של הזעם העולה שוב, ושל הסיפורים בכל אמצעי המדיה.

לעולם לא נשכח.

• טיול לתל אביב

נסענו לשלושה ימים לתל-אביב לבלות עם חבר טוב שהגיע מארה"ב. מה הדבר הטוב ביותר לעשות בתל-אביב בימים חמים כאלה? לו היינו צעירים יותר בוודאי היינו הולכים לחוף הים ומבלים שם שעות על שעות. אבל אנחנו כבר לא מתאימים לבילוי זה, ולכן הלכנו למוזיאונים. המוזיאון הראשון היה היורש של "בית התפוצות" שעבר שיפוץ ושינוי והפך למשהו אחר, והיום הוא מוזיאון "אנו".

עבורנו הלב של המוזיאון היה קודקס ששון (התיאור על פי הצ'ט):

קודקס ששון הוא כתב היד העתיק והשלם ביותר, כמעט, של התנ"ך, שנכתב בראשית המאה העשירית לספירה. הוא כולל את רובם המוחלט של 24 ספרי התנ"ך ומהווה עדות מרכזית להתפתחות נוסח המקרא. חשיבותו התרבותית רבה, שכן הוא משמר את המורשת הרוחנית, הדתית והלשונית של העם היהודי ומשקף יותר מאלף שנות מסורת של לימוד, פרשנות והעברת ידע.

הספר נכתב, כאמור, במאה העשירית לספירה, באחת הקהילות שישבו בסוריה. הוא נכתב ביד (טרם המצאת הדפוס) אבל אנחנו הצלחנו לקרוא בו ללא קושי.

משקלו של קודקס ששון הוא כ-12 קילוגרם. כתב היד כולל 792 עמודי קלף הכתובים בדיו וכרוכים בכריכת עור מודרנית, ומאז כתיבתו הוא עבר נדודים רבים. בחלק מהזמן הוא היה באנגליה, ואז הגיע לניו יורק. קנה אותו יהודי עשיר, התומך במוזיאון "אנו" בסכום צנוע של 38 מיליון דולר, עבור המוזיאון.

הקטע האחרון במסע של הספר היה מניו יורק לנתב"ג. הוא הגיע במטוס ביום שישי 6 באוקטובר 2023, והנהלת המוזיאון תכננה לקיים לו קבלת פנים מפוארת, אבל היום למחרת היה השבעה באוקטובר, וספר התנ"ך המפואר הזה הורד למרתפי המוזיאון. עכשיו הוא נמצא בתיבת זכוכית משורינית, ואנחנו יכולנו להסתכל בו ולהתרגש.

טיול נוסף היה לנו למוזיאון ארץ ישראל, שם מוצגת הביאנלה לעיצוב, שגם היא מאד מעניינת ומרגשת, סביב הנושא של עבודה ויצירה. שמחתי לפגוש שם אחד שאני מכירה מכפר הנשיא אורלי הומל, אמנית אשר חיה כאן עמנו. הנה המיצג שהציגה שם

דרישת שלום...

גאווה גדולה לכפר הנשיא!

בנינו ובנותינו מביאים לנו הרבה נחת ואני גאה מאד להביא קצת מהמידע הזה כאן לטור שלי.

ראשית ברכות לרועי אדלשטיין, הבן של אורי ואתי, שעלה עכשיו בדרגה וגם הביא איתו מתנה למדינת ישראל. לבקשתו של רועי, מסיבות של בטחון מידע, אני לא מרחיבה את הדיבור, אבל מי שמעוניין יוכל להתקשר אליו ולשאול...

בתחום הפיתוח הטכנולוגי: ברכות ליגיל אורן שפיתח מסנן מים של עמיעד, ועשה אותו הרבה יותר מוצלח. קודם כל הגודל, או הקוטן שלו, חשוב מאד: במקום מטר, גודלו הוא 20 ס"מ, וכך הוא יכול להיות מוכנס לארונות קטנים, לגינון וכו'. אופן הפעילות שלו מושפע מלחצי המים, ובסך הכל, הצלחתי להבין שזה פיתוח מעולה, ואנחנו מצפים לקידום של יגיל הלאה והלאה.

ועוד בתחום הצבא: שלושת החיילים של משפחת וייסבקר פועלים ללא לאות למען בטחון ישראל. הילה, הצעירה, שבחיל הים, סיימה השבוע קורס מפקדי ספינות שנקראות "צרעות". היא הייתה החניכה המצטיינת של הקורס!!!

יחד אתה סיים את הקורס גם הבן של מנהלת הקהילה שלנו, מיכל זנדני.

ברכות!!!

שבת שלום תמר וולפין

פִּנְת הַהֶנְצָחָה / דוֹד אֵלֶּם

זֶהֱי זָכָרָם בָּרוּךְ

דאגלס ארנולד ז"ל - 22/11/1928 - 22/11/2013

דאגלס, חבר הקיבוץ כמעט מראשיתו. נולד בלונדון ובגיל 16 ברח מהבית והתטרף ליל הים הבריטי כאיש תקשורת. בעקבות התעניינותו בסוציאליזם, הצטרף לכפר הנשיא בו הקים את ביתו ומשפחתו.

דאגלס עבד בעיקר בחשמל ואלקטרוניקה אבל עבד תקופה גם בחקלאות. דאגלס הרבה לשוחח עם אנשים. אוהב שיחה היה ובעל דעות מעניינות במיוחד. אדם נעים הליכות שבהחלט השאיר חותמו בהיסטוריית הקיבוץ.

<https://khbbm1.wixsite.com/2013-06>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

גאווה מקומית !
 מגיעים המון איחולים ליגיל אורן !
 אז מה הסיפור? יגיל הגה והמציא את ה – Maverick-מסן מים חדשני
 וקומפקטי לגינון ציבורי ומתקנים עירוניים, שיחד עם צוות הפיתוח של עמיעד
 פותח למוצר מצליח שעל התכנון הייחודי שלו כבר נרשם פטנט !
 מה החידוש הטכנולוגי?
 המסן עובד עם רשת צילינדרי וזרוע ניקוי הידראולית ("יונק סורק"). ההברקה
 ההנדסית של יגיל היא מנגנון חכם שמתאים באופן אוטומטי את מהירות הניקוי
 ללחץ המים במסן – מה שמבטיח ניקוי מדויק במיוחד וחסכון משמעותי במים
 ובאנרגיה.

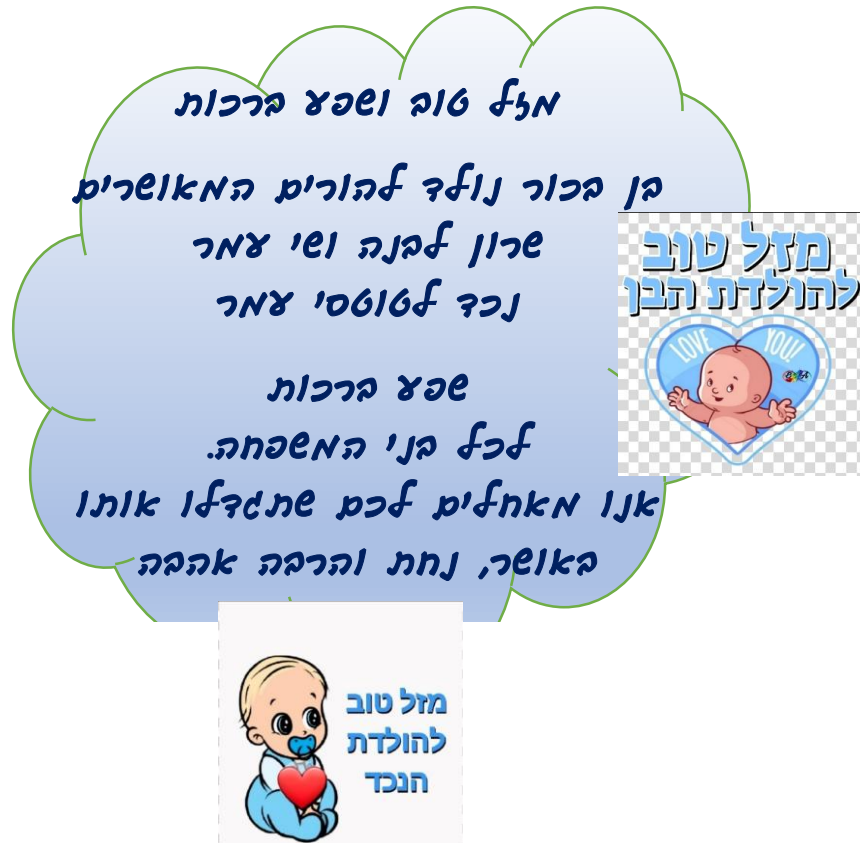
כמה גדולה הזכייה?
 הפיתוח הזה זכה בפרס החדשנות היוקרתי (Technical Evolution)

בתערוכת EIMA באיטליה – האוסקר
 הבינלאומי של עולם המיכון והטכנולוגיה
 החקלאית! מתוך מאות מועמדויות שהוגשו מכל
 העולם, וועדת השופטים האקדמית בחרה רק
 בודדים, והעניקה למוצר חותמת מצויינות
 הנדסית עולמית !
 יגיל, שאפו ענק על ההמצאה וההנדסה, וברכות
 לכל הצוות בעמיעד! גאים בכך מאוד !

מברוק ענק לרועי אדלשטיין
 על קבלת דרגת אלוף משנה!
 אין ראוי ממך למעמד הזה. הדרגה הזו היא פרי של עבודה קשה, מנהיגות
 והמון נשמה.
 מאחלים לך המון הצלחה בתפקיד החדש, שתמשיך להוביל ולהצטיין בכל יעד
 שתציב לעצמך.
 גאים בכך מאוד!
 וישר כוח גם לשקד, מגיע גם לה שאפו ענק.

ממשפחת כפר הנשיא

ליאת היקרה,

ברצוני להביע הוקרה עמוקה על שנים של עשייה תרבותית ענפה, שהעלתה את חיי התרבות בכפר הנשיא לשיאים חדשים. לאורך כל הדרך פעלת בצניעות, בשקט ובמסירות מעוררת כבוד. מתוך אהבת אדם ורצון לאחד את הקהילה המגוונת שלנו, סחפת אחרייך תושבים רבים מכל הגילאים, שנרתמו לעזרתך בזכות המנהיגות השקטה והנחישות הבלתי נלאית שלך.

בתקופה מאתגרת זו, יצקת תוכן, ייחוד ומשמעות עמוקה לחגים ולטקסים הקהילתיים. ראייתך והשקעתך הפכו אותך לאחת ויחידה. על כל אלה – מגיעה לך תודה רבה והערכה עצומה ממני ומכל קהילת כפר הנשיא.

באהבה ובהערכה,
אביטל

מזל טוב וספצ ברכות
בן נולד לזהורים המאוסרים
טליה ויואל
אח לנו
נכד לדבי אדו

ספצ ברכות
לכל בני המשפחה.
אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו
באשר, נחת והרבה אהבה

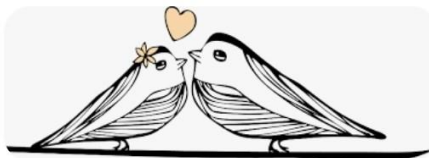
מזל טוב כפול לדבי אדו

מזל טוב

לדבי אדו
לרגל נישואי הבת

עדי ובח"ל איתו

ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב לרגל יום חתונתכם

בריאות אושר אהבה

זוהר מטרי

סיפור לשבת

הסניף הקטן של רשת המרכולים "שפע הטבע" היה הומה אדם בימים של ערב החג. קונים רבים דחפו עגלות שעלו על גדותיהן. חג הוא תמיד חגיגת קניות.

בשעת ערב מאוחרת נכנס לסניף איש שנראה כחסר בית. הוא לבש מעיל קרוע, נעליו היו מרופטות, ושערו היה מגודל ופרוע. הוא נעמד ליד מדפי המאפים והתבונן בהם ארוכות. מבטו עייף ורעב, אך לא נגע בכלום.

בתוך דקות ספורות, מנהל המשמרת הבחין בו. "הי, אתה! החוצה בבקשה. אין לך מה לעשות כאן, אתה מבריח לי את הלקוחות," קרא לעברו בקול רם, "קדימה, תתקדם לכיוון לדלת".

העובדים האחרים המשיכו כל אחד בעיסוקו, חלקם נעצו מבטים מרחמים באיש וחלקם פשוט התעלמו, זו לא בעיה שלהם. מנהל המשמרת כבר תפס בזרועו של האיש והחל לדחוף אותו לעבר היציאה.

"חכה רגע, תעזוב אותו," נשמע קול תקיף מאחור. זה היה תומר, סגן מנהל הסניף הצעיר.

"תומר, אל תתערב, הוא הומלס ומלכלך את המקום," התלונן מנהל המשמרת.

תומר לא הקשיב. הוא ניגש אל האיש, הביט ישירות בעיניו ודיבר אליו בגובה העיניים. "הכול בסדר, אדוני. שב כאן רגע על הספסל בצד".

תומר הלך למדפים, אסף כיכר לחם טרייה, חבילת גבינה צהובה ובקבוק מים. הוא שילם עליהם בקופה מכספו הפרטי והגיש את השקית לאיש בחיוך. "קח, זה בשבילך. אם אתה צריך משהו נוסף, תחפש אותי, אני כאן".

האיש בבגדים הבלויים הביט בתומר ארוכות. הוא לא לקח את השקית. במקום זאת, הוא הזדקף, הסיר את פאת השיער המלוכלכת שלו, ושלף מכיס המעיל הקרוע מכשיר קשר קטן. הוא דיבר בו קצרות והחזיר לכיס.

בתוך שתי דקות נכנסו אל הסניף שני גברים בחליפות. מנהל המשמרת והעובדים קפאו במקומם כשזיהו אותם, אלו היו חברי הנהלת הרשת הבכירים ביותר.

"אני שמח להכיר אתכם," אמר האיש בבגדים הבלויים לעובדים שמסביבו, וקולו השתנה לחלוטין לקול סמכותי. "אני גדעון אלקיים, המייסד והבעלים של הרשת".

דממה מוחלטת השתררה בין כל הנוכחים. מנהל המשמרת החוויר, שפתי רעדו.

"הגעתי לכאן הערב במסגרת ביקור פתע, כדי לראות אם ההצלחה הכלכלית שלנו גרמה לנו לשכוח להיות בני אדם," אמר גדעון והביט במנהל המשמרת. "אתה, שגירשת אותי בבוז, בלי טיפת אנושיות, מסיים את תפקידך ברשת ברגע זה. מי שלא יודע לכבד אדם באשר הוא אדם, לא ראוי לנהל עובדים או לשרת לקוחות".

לאחר מכן פנה גדעון אל תומר ההמום, לחץ את ידו בחמימות ואמר: "תומר, אתה הוכחת לי הערב שיש לך את התכונה החשובה ביותר למנהיג - חמלה. החל ממחר בבוקר, אתה ממונה למנהל הסניף הראשי. אני גם אתן לך תקציב מיוחד שתנהל בעצמך לחלוקת מזון לנזקקים באזור. המרכולים שלנו זקוקים לאנשים כמוך בראשם".

הסיפור דמיוני, אבל איזה יופי זה היה יכול להיות לו היה אמיתי. אסור לנו לשכוח את החמלה, בעיקר בימים אלה של ערב חג. אנחנו גודשים עגלות בכל טוב הארץ, וזה בסדר גמור, ושמחת בחגך. אבל בחוץ יש אנשים בלי פת לחם. אם כל אחד יעשה ולו רק מחווה קטנה אחת כלפי מי שנזקק - דיינו.

חג שמח ושנה טובה לכולם
 נכתב על ידי חמדה גלעד ©

